

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 12 เทศกาลธรรมดาปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

การถูกเบียดเบียน

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูเจ้า ผู้รับใช้พระเจ้าที่ทุกข์ทรมาน

ท่าทีคริสตชน: สรรเสริญพระเจ้าและการเป็นพยานถึงพระเยซูเจ้า

การดำเนินชีวิต : เชื่อ วางใจในความรักอันมั่นคงของพระองค์

บทนำ

พระวาจาของวันนี้สานต่อความคิดของอาทิตย์ก่อน เพราะภารกิจของการเป็นสาวกที่ได้รับจะเป็นการกระทำในท่ามกลางการคัดค้าน การต่อต้าน การเบียดเบียน การเป็นประชากรสงฆ์และประกาศจึงหมายถึงการยอมรับผลตามดังกล่าวด้วย เราได้รับกำลังใจจากพระเยซูเจ้า “อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่อาจฆ่าวิญญาณได้” ประกาศกเยเรมีย์พบกับประสบการณ์แห่งการถูกเบียดเบียนเหล่านี้ แต่ในท่ามกลางความยากลำบาก เยเรมีย์มีความเชื่อ วางใจในพระเจ้าจอมโยธา พร้อมทั้งเชิญชวนให้ร้องเพลงถวายพระเจ้า สรรเสริญพระองค์อีกด้วย

บทอ่านที่ 1	ยรม 20:10-13	พระองค์ทรงช่วยชีวิตผู้ขัดสน ให้หลุดพ้นเงื้อมมือ ของคนชั่ว
เพลงสดุดี	สดด 68	โปรดทรงตอบข้าพเจ้า ตามความรักมั่นคงอันอุดม ของพระองค์
บทอ่านที่ 2	รม 5:12-15	การประทานครุฑไม่ได้ได้เกิดขึ้นเหมือนกับการ ตกในบาป
พระวรสาร	มธ 10:26-33	อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าท่านได้แต่กาย

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ภารกิจกับการถูกเบียดเบียน

นอกจากการเป็นประชากรที่เป็นสงฆ์แล้ว ประชากรใหม่ยังเป็นประกาศกอีกด้วย แต่ในประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักร ประชากรใหม่ในฐานะประกาศกต้องพบกับการถูกเบียดเบียนและการต่อต้านนับตั้งแต่สมัยของพระเยซูเจ้า และนับได้ว่า การต่อต้านนั้นเองที่นำไปสู่ความสำเร็จจริงของแผนการของความรอดพ้นเพราะได้ทำให้พระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์บนกางเขน ตลอดเวลาที่ผ่านมา ประชากรของพระเจ้าต้องพบกับการต่อต้านหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการเบียดเบียน การถูกฆ่า การถูกขับไล่ การถูกเลือกปฏิบัติ การถูกเกลียดชัง แต่บางครั้ง ประชากรก็เคยใช้วิธีการเดียวกันในการทำกับคนอื่น ประสพการณ์ทั้งสอง คือทั้งของการถูกเบียดเบียนและการเบียดเบียนคนอื่น ทำให้เรากลับมาคิดถึงความจริงในปัจจุบันว่ายังคงมีการถูกเบียดเบียนหรือการเบียดเบียนคนอื่นหรือไม่ ทั้งนี้ ขึ้นกับว่าเรากำลังทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายในฐานะเป็นประกาศกหรือไม่อีกด้วย เพราะเมื่อเราไม่ทำสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับการแผ่ขยายการคืนดีกันไปยังผู้อื่น เพราะเมื่อไม่มีการเอาชีวิตเข้าเสี่ยงในการนำการคืนดีกันไปยังพี่น้อง ชีวิตของเราย่อมไม่ต้องเสี่ยงกับการถูกต่อต้านและการเบียดเบียนอย่างแน่นอน

ภารกิจที่ทรงมอบในวันนี้คือ “สิ่งใดที่เราระลึกที่หู จงนำไปป่าวร้องบอกบนหลังคา ” การคืนดีกันที่เกิดขึ้นในใจของเรา จะต้องแพร่ออกไปในความสัมพันธ์กันกับพี่น้องและที่ใดที่มีความขัดแย้ง ที่ใดที่มีความหลงผิด ที่นั่นคือที่ที่เราถูกส่งให้ไปแก้ไข เริ่มตั้งแต่ใน

ใจของเราก่อน และขยายออกไปในคนของครอบครัว และต่อๆ ไปกับพี่น้องที่อยู่รอบข้าง

3.2 การประทานพระคุณในพระเยซูคริสตเจ้ากับชีวิตของประชากรใหม่

การทำภารกิจของประชากรใหม่เป็นการกระทำในบริบทของความจริงที่เกิดขึ้น โดยทางพระเยซูคริสตเจ้า ซึ่งพระเจ้าประทานพระคุณของชีวิตอย่างอุดมให้กับมนุษย์ทุกคน ที่ถูกพิพากษาโทษให้ต้องตายเพราะบาปที่ได้กระทำ บาปได้เข้ามาในโลกเพราะความไม่เชื่อฟังของมนุษย์ และความรอดได้เกิดขึ้นเพราะการนอบน้อมเชื่อฟัง ซึ่งแม้กระทั่งความตายก็ไม่สามารถยับยั้งความตั้งใจของพระเจ้าได้

พระเจ้าจึงเป็นต้นแบบของการดำเนินชีวิตของประชากรใหม่ ซึ่งถูกเรียกให้เชื่อสัตย์ แม้กระทั่งจะต้องตาย ตายต่อความต้องการของตัวเอง ตายต่อความอยาก ความสะดวกสบาย ตายต่อความเกลียดชัง ตายต่อความสะใจ เพื่อสามารถเชื่อสัตย์ต่อชีวิตใหม่ที่ได้รับ ชีวิตของการคืนดีกัน ชีวิตของความเป็นหนึ่ง ชีวิตของความรัก พระคุณในพระเยซูคริสตเจ้าที่ได้รับในพิธีขอบพระคุณนี้เองคือสิ่งซึ่งทำให้เราต้องถูกเบียดเบียนถ้าเราดำเนินชีวิตตามพระคุณที่ได้รับด้วยความเชื่อสัตย์

แต่ในความเชื่อสัตย์ต่อพระคุณนี้เองที่เรามีความสุขของการมีพระเจ้าอยู่เคียงข้าง ถ้าเฉพาะเพียงกำลังของเราแต่ลำพัง เราคงไม่สามารถแบกรับภาระของพระคุณใหม่นี้ได้ เพราะความเป็นหนึ่งและความรักจะต้องถูกต่อต้านและเบียดเบียน โดยความแตกแยกและความเกลียดชัง ซึ่งดูเหมือนจะมีอยู่ทั่วไป

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

วันนี้เป็นอีกวันหนึ่งของการฉลอง “พระคุณของความรอดพ้น ” ที่ได้รับในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า บรรยากาศจึงอาจเป็นบรรยากาศของการขอบพระคุณและการวิงวอนในเวลาเดียวกัน ขอบพระคุณสำหรับพระคุณยิ่งใหญ่ และวิงวอนเพื่อขอความกล้าหาญและความเด็ดเดี่ยวที่จะดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับ

พระคุณของการคืนดีกันได้ในชีวิตจริง ที่ต้องถูกรุมเร้าด้วยความแตกแยกและความเกลียดชังที่มีอยู่ในใจเราเอง

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- **พิธีกรเกริ่นนำ** ความหมายของการฉลองในวันนี้อย่างสั้นๆ และเชิญชวนผู้มาร่วมพิธีให้สวดภาวนาเป็นพิเศษแก่พระศาสนจักรท้องถิ่นในบางแห่งที่คริสตชนยังถูกเบียดเบียน
- **พิธีสารภาพบาป** จุดศูนย์กลางรวมของพิธีเริ่มอาจเลือกใช้ “พิธีสารภาพบาป” กับ “บทพระสิริรุ่งโรจน์” เป็นสองชั่วที่เสริมกัน สารภาพความผิดที่ยอมแพ้และไม่ยอมอดทนต่อความยากลำบาก เป็นเสียงเรียกร้องให้เตือนใจว่าแม้จะประสบกับความหายนะและยากลำบากอย่างไรพระเจ้าไม่เคยทอดทิ้ง หน้าที่ของเราคือ การถวายเป็นเกียรติสรรเสริญพระองค์ ในชีวิตประจำวันต้องเป็นเช่นนี้ให้ได้ คือ สามารถร้องเพลง “สิริรุ่งโรจน์” ในชีวิตที่แม้แต่ในเวลาที่ถูกเบียดเบียน
- “พระองค์ไม่ทอดทิ้งทุกคนที่ได้โปรดให้มีความรักมั่นคงต่อพระองค์” เป็นจุดเด่นที่เราควรเสนอคำวิงวอนเพื่อขอความรักนี้จากพระองค์มากขึ้นทุกวัน

ภาควจนพิธีกรรม

- **ภาควจนพิธีกรรม** ควรแยกให้ชัดเจนจากเริ่มพิธีโดยมีการหยุดคั่นและให้ที่ชุมนุมนั่งให้เรียบร้อยก่อน
- **การอ่านบทอ่าน** พิธีกรควรเกริ่น “บทนำประกาศหัวข้อของบทอ่านทั้งสามบท” ผู้อ่านจึงเดินขึ้นไปอ่านบทอ่านที่ 1 และ 2 ผู้อ่านควรเตรียมตัวให้พร้อมกับการอ่านเพื่อแสดงถึงความมั่นใจ เพราะพระวาจาตอนนี้เป็นพระ

วาทะที่ถือได้ว่าเสริมกำลังใจให้กับทุกคนแม้แต่คนที่กำลัง
ประสบกับความยากลำบากที่สุดแห่งชีวิต เพราะฉะนั้น
ผู้มาอ่านให้คำนึงถึงจุดนี้พร้อมกับพบกับความมั่นใจ
และความซาบซึ้งในความรักของพระองค์ซึมเข้าไปใน
การอ่านด้วย

- **บทอ่าน**และการตอบรับพระวาจาพึงแสดงออกถึง “การ
สรรเสริญความรักยิ่งใหญ่” (เพลงสดุดี)
- **บทพระวรสาร** เน้นคำว่า “อย่ากลัวเลย” - “อย่ากลัวผู้ที่
ฆ่าได้แต่กาย” เพิ่มความเชื่อ ความรักและความวางใจใน
พระองค์มากขึ้น
- **บทเทศน์** พูดถึงความรักอันมั่นคงของพระองค์
“เพราะว่าพระองค์ทรงช่วยชีวิตผู้ชดสนให้พ้นเงื้อมมือ
คนชั่วร้าย” (บทอ่านจากประกาศกเยเรมีย์) หรือ “พระ
ไม้ล้มคนของพระองค์ ชื่อสัตย์มั่นคงอธิษฐาน ” (บท
สดุดีประจำวันนี้) เน้นว่า การเบียดเบียนเป็นแหล่งนำ
พระพรของพระเจ้า (เทียบ มธ 5:11) บทบาทหน้าที่ของ
เรา คือ รัก เชื่อ และวางใจในพระองค์ เป็นพยานยืนยัน
ถึงความรักของพระองค์จนถึงที่สุด พร้อมทั้งสรรเสริญ
พระเจ้าในทุกกรณี และสวดภาวนาเพื่อขอพระพรแห่ง
ความรัก ความเชื่อ และความวางใจจากพระองค์ยิ่งขึ้น
ทุกวัน ยกตัวอย่างของผู้ที่รัก เชื่อ วางใจและเป็นพยาน
ถึงพระองค์จนยอมเสียสละชีวิต เช่น มรณสักขีชาวไทย
หรืออาจจะยกแบบอย่างของบุคคลผู้อาวุโสผู้เป็น
แบบอย่างของความเชื่อและไม่เคยท้อแท้ในชีวิต ที่เรา
เห็นเป็นรูปธรรมจริงๆ เล็งเห็นว่านี่คือพระพรของพระ
เจ้า
- **บทข้าพเจ้าเชื่อ** ตอบรับพระวาจาด้วย “การประกาศบท
ข้าพเจ้าเชื่อ ” ยืนยันความเชื่อด้วยจิตใจมั่นคง เข้มแข็ง
และยินดี พร้อมทั้งมีจิตสำนึกของการปฏิบัติตามที่เรา

ประกาศความเชื่อในชีวิตประจำวันด้วย

- บทภาวนาของมวลชนควรเพิ่มบทภาวนาสำหรับพระศาสนจักรบางแห่งที่ยังถูกเบียดเบียน

ภาคบูชาขอพระคุณ

- บทภาวนา ขอให้เครื่องบูชาชำระจิตใจให้บริสุทธิ์เพื่อจะได้ถวายตนเป็นเครื่องบูชาที่พระองค์ทรงปรารถนามากกว่าเครื่องบูชาใดๆ
- บทนำขอพระคุณ ควรเลือก แบบที่ 3 กล่าวถึง “การใช้สภาพมนุษย์ช่วยมนุษย์ให้รอดพ้น”
- บทประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ ประกาศยืนยันที่จะเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์เท่ากับเราประกาศยืนยันในความรักอันมั่นคงกับพระองค์แม้ในความยากลำบากที่สุดแห่งชีวิต
- การรับศีลมหาสนิท เชิญชวนให้รับศีลด้วยความศรัทธาจะได้บังเกิดผลในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งนำความรอดมาสู่ทุกคน รับพระองค์เป็นเครื่องหมายในการเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ หนึ่งเดียวในพันธกิจ หนึ่งเดียวพระมหาทรมานไถ่กู้ หนึ่งเดียวในการรับใช้ของพระเยซูเจ้า

ปิดพิธี

- บทเพลงปิดพิธี ควรหาเพลงที่เสริมสร้างพลังใจให้มีความกล้าหาญ สู้ทนและเป็นพยานถึงพระเยซูเจ้าในชีวิต

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราวอนขอต่อพระบิดาของเรา ผู้ทรงเป็นองค์ความดีทุกประการ พระองค์ได้ประทานพระบุตรแต่องค์เดียวมาเป็นคนกลางที่ซื่อสัตย์ เป็นแบบอย่างแห่งความอดทน และเป็นผู้ทรงสานสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ ผู้แพร่ธรรม และผู้อภิบาลทุกท่าน จะได้มีผลกำลังที่จะดำเนินชีวิตทวนกระแสโลก ดำเนินชีวิตตามคุณค่าแห่งพระวรสารและประพุดิตนในความศักดิ์สิทธิ์อย่างสัตย์ซื่อเสมอ *ให้เรภาวนา*
- 2) เพื่อดวงพระวิญญาณของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เข้าสู่สถิต ณ สรวงสวรรค์ มีความสุขนิรันดร์ พร้อมกับบรรดาทูตสวรรค์และนักบุญทั้งหลาย *ให้เรภาวนา*
- 3) เพื่อครอบครัวคริสตชน ขอ โปรดให้สามิภรรยาและลูกๆ ดำเนินชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุขสันติ ตามพระประสงค์ของพระองค์ มีความรักระหว่าง พ่อ แม่ และลูกๆ ไม่เสื่อมคลาย ต่างให้เกียรติ สนใจ จริงใจ เชื่อวางใจและให้อภัยกันและกัน *ให้เรภาวนา*
- 4) เพื่อบุคลากรที่ปฏิบัติงานเพื่อสันติภาพในโลก ขอพระเจ้าโปรดให้พวกเขาที่มีน้ำใจดีและเสียสละ มีกำลังใจ ได้รับความบรรเทา และมีพลังที่จะต่อสู้กับความอยุติธรรมต่างๆ อันเป็นการยืนยันถึงอำนาจของความรักที่มีอยู่เหนือความชั่วร้าย *ให้เรภาวนา*
- 5) เพื่อธรรมทูตที่ทำงานแพร่ธรรม ขอให้แบบอย่างความรัก การเสียสละของพวกท่าน เป็นพยานยืนยันถึงข่าวดีขององค์พระเยซูคริสตเจ้า จะได้บังเกิดผลอย่างแท้จริงในชีวิตของลูกๆ ของพระองค์ *ให้เรภาวนา*
- 6) เพื่อเราแต่ละคนที่กำลังร่วมพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์นี้ จะได้เป็นตัวแทนขององค์พระเยซูคริสตเจ้าที่จะนำข่าวดี ความรักและสันติสุขของพระองค์ไปสู่ผู้อื่น *ให้เรภาวนา*

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้า ขอให้คำภาวนาของข้าพเจ้าทั้งหลาย เป็นการถวายเกียรติ มงคลแด่พระองค์ เพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ทั้งมวล ให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีใจ สวามิภักดิ์ รักพระองค์เป็นเจ้านายสูงสุดแต่เพียงพระองค์เดียวด้วยเถิด ทั้งนี้ ขอ พึงพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

พระคุณยิ่งใหญ่ที่ได้รับและที่เราฉลองในวันนี้ยังคงเน้นที่ “พระคุณของความรอด” ใน พระเยซูเจ้า พร้อมกับภารกิจที่ต้องแผ่ความรอดไปยังพี่น้อง แม้ว่าจะต้องพบกับ การต่อต้านและการถูกเบียดเบียนก็ตาม แต่เพราะรูปแบบการถูกต่อต้านและถูกเบียดเบียน ในปัจจุบันมักเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของเราเอง เราถูกต่อต้านและถูกเบียดเบียนด้วย “ความเห็นแก่ตัว” “ความกลัวถูกถากถาง” “ความสะดักสะบวย” “การไม่สนใจคนอื่น” ฯลฯ แต่ละวัดพึงหารูปแบบของ “การถูกเบียดเบียน” ที่เกิดขึ้นในวัดหรือหมู่คณะของ ตน และหารูปแบบการดำเนินชีวิต “อย่างกล้าหาญ” ในการดำเนินชีวิตตามพระคุณที่ ได้รับแม้ว่าจะต้องยอมขัดกับสิ่งที่เคยทำมาก็ตาม

3.1 ทำที่ของการเป็นพยานถึงพระเยซูเจ้า

การที่เราถูกเลือกเป็นประชากรของพระเจ้า เราถูกส่งเพื่อประกาศความรอดพ้นและ ความรักของพระองค์ เราได้สัมผัสกับความอ่อนแอ และความกลัว หลายๆ ครั้งในชีวิต โดยเฉพาะการไม่สำเร็จ การกลัวว่า การประกาศนั้นจะไม่ได้รับการต้อนรับ การปฏิเสธ อุปสรรคหลายๆ อย่าง หลายคนจะไม่เข้าใจเจตนาของเรา จึงเป็นสิ่งที่ง่ายที่เราจะตกใน อันตรายแห่งการยอมแพ้ ยกเลิกภารกิจที่เราได้รับมอบหมายจากพระเยซูเจ้า วันนี้พระ วาจาต้องการให้เรากล้าหาญมากยิ่งขึ้น ด้วยการสวดภาวนา วางใจในพระองค์ผู้ทรง เลือกสรรเรา และทำหน้าที่ในการเป็นพยานของพระองค์ต่อไป

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที่)

ชีวิตทุกวันเป็นเครื่องพิสูจน์ตัวเราแต่ละคน ดังนั้นถ้าเราเชื่อมั่นในข่าวดีของพระเยซูเจ้า เราต้องไม่หวั่นไหวต่ออุปสรรคแห่งชีวิต และยึดเอาพระวาจาของพระเป็นดั่ง โคมไฟ ชี้นำชีวิต ดำเนินชีวิตด้วยความอดทนตามแบบอย่างของพระองค์

แนวทาง แบบที่ 1

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาวันอาทิตย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม”

หัวข้อ: การเป็นพยานและความกลัว

ธรรมล้ำลึกแห่งอาณาจักรของพระเจ้าบนแผ่นดินนี้ การปกครองด้วยความยุติธรรม ความรัก และความจริงจะเป็นที่รู้เห็นได้ก็ต่อเมื่ออาศัยการเป็นพยานของผู้ที่ตั้งใจอุทิศตัวเพื่อสร้างสังคมที่ดีกว่า ให้เป็นสังคมดังที่พระเจ้าประสงค์ การเป็นพยานถึงพระอาณาจักรของพระเจ้า หมายถึงการปฏิเสธความชั่ว บทอ่านที่สองของวันนี้พูดถึงอำนาจของความชั่วและการหนีที่กำลังเป็นหนึ่งเดียวกับความชั่วนั้น ดังนั้น การเป็นพยานถึงคุณค่าของพระเจ้าอาจจะเป็นการเสี่ยงเมื่อศาสนิกษย์ของพระเจ้าเผชิญกับอำนาจอันร้ายกาจของความชั่วและต้องต่อสู้กับมัน เช่นเดียวกับสัตว์ป่าที่บาดเจ็บความชั่วสามารถกินมาแว้งกัดได้เสมอ เราทราบเกี่ยวกับความชั่วที่บดขยี้มนุษย์ผู้ยิ่งใหญ่มาแล้ว คุณตัวอย่างเช่นนักบุญมักซิมิเลียน กอลเบผู้มอบชีวิตของตนเพื่อแลกกับชีวิตชายผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวคนหนึ่งที่ถูกตัดสินประหารในค่ายกักกันนาซี และวีรกรรมที่ไม่ได้รับการยกย่องอีกเป็นจำนวนมาก

ในบทอ่าน ปัญหาไม่ใช่เรื่องของความกลัวโดยทั่ว ๆ ไป แต่เป็นความกลัวแบบหนึ่ง ซึ่งคริสตชนรู้สึกในเวลาที่จะต้องเป็นพยานถึงความเชื่อของตนในพระเจ้า ในพระเจ้าและพระอาณาจักรอันล้ำลึกของความยุติธรรมและความรักที่จะต้องสถาปนาขึ้นในสังคม การถูกประณาก็คือ เราควรอยู่เงียบ ๆ ไม่ควรไปกวนน้ำให้ขุ่น แต่เราทำเช่นนั้นได้หรือ ในเมื่อคริสตศาสนามีประวัติศาสตร์อันยาวนานของการเป็นมรณสักขีอย่างรุ่งโรจน์ เมื่อเราต้องเป็นพยานและต้องต่อสู้กับความยุติธรรม เราอาจมีความกลัว เมื่อนั้นเราควรภาวนาว่า “เพราะเห็นแก่พระองค์ทรงศักดิ์ดา ข้าพเจ้าต้องทนขายหน้าทุกแห่งหน ถูกเหยียดหยามจากพาลมารผจญ ถึงแม้คืนวันไม่พ้นภัย...ส่วนข้าพเจ้าขอพระ โลกนาถ สุดแต่โอกาสทรงสงสารโปรดสนองตอบข้าพเจ้าอย่างช้านาน เพราะรักขององค์ท่านสุดพรรณนา ” (บทสวดดีตอบรับพระเจ้า)

บทอ่านที่ 1 ยรม 20 : 10-13

ประกาศเยเรมีย์สามารถ โน้มหน้าจิตใจเราได้ดีเพราะท่านมีความเป็นมนุษย์อยู่มาก ท่านรู้ดีว่าความกลัวตายนั้นเป็นอย่างไร เมื่อพระเจ้าทรงเรียกท่านพยายามหาทางเลี่ยงกระแสเรียกสู่การเป็นประกาศกของท่าน “พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าไม่รู้จักพูด ข้าพเจ้ายังหนุ่มเกินไป ” (ยรม 1 : 6) ถึง

กระนั้น แม้จะกลัวจนตัวสั่น ในที่สุด ประกาศกผู้สุภาพคนนี้ก็ยอมรับภารกิจของตนไม่ เหมือนกับ “ประกาศกอาซัพ” ซึ่งระวางตัวที่ไม่ซัดใจกษัตริย์และความคิดเห็นของมวลชน เยเร มีย์พูดและประณามความชั่ว ดังนั้นท่านจึงถูกตามรังควานและเบียดเบียนอยู่เสมอ จนกระทั่ง ต่อมา ชาวอิสราเอลจะถือว่า การเป็นมรณสักขี การถูกปฏิเสธ และการถูกเบียดเบียนเป็นสิ่งที่ แยกไม่ได้จากกระแสเรียกให้เป็นประกาศก

พระเยซูเจ้า และนักบุญเปาโลเอง ได้เอ่ยถึงประกาศก โดยเฉพาะเยเรมีย์เมื่อพระองค์และ ท่านต้องทรมานเพราะกระแสเรียกในการที่จะต้องเป็นพยานถึงอาณาจักรของพระเจ้าเยเรมีย์มี ความกลัวแต่ได้พลังมาจากการภาวนาลองคิดถึงพิจารณาคำพูดของท่านที่ว่า “แต่พระเจ้าทรงอยู่ ข้างข้าพเจ้าดังนั้นกรบที่นำกลัว เพราะฉะนั้นผู้ที่ข่มเหงข้าพเจ้าจะสะดุด เขาจะไม่ชนะ ” เยเรมีย์ เป็นเจ้าแห่งความซื่อสัตย์และการภาวนาแบบง่าย ๆ เราควรที่จะเรียนรู้จากท่าน

บทอ่านจากหนังสือประกาศกเยเรมีย์

ท่านเยเรมีย์กล่าวว่า

“ข้าพเจ้าได้ยินเสียงหลายคนซุบซิบว่า “ความหวาดกลัวอยู่รอบด้านมาแล้วจงกล่าวหาเขา พวกเราจงกล่าวหาเขาเถิด” มิตรสหายทุกคนของข้าพเจ้าคอยเฝ้าดูความล่มจมของข้าพเจ้า พวกเขา “เขาคงจะยอมถูกหลอกลวงแล้วเราจะเอาชนะเขาได้และจะแก้แค้นเขา”

แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ข้างข้าพเจ้าเหมือนนักรบทรงพลังดังนั้น ผู้ข่มเหงข้าพเจ้าจะสะดุดล้มจะเอาชนะข้าพเจ้าไม่ได้เขาจะต้องอับอายมากเพราะเอาชนะข้าพเจ้าไม่ได้ความอับอาย อุดมสุขของเขาจะคงอยู่ตลอดไป ไม่มีวันถูกลืม

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าจอมจักรวาลพระองค์ทรงทดสอบผู้ชอบธรรมทรงสำรวจใจและ จิตขอโปรดให้ข้าพเจ้าเห็นว่าพระองค์ทรงลงโทษเขาเพราะข้าพเจ้าได้ทูลเสนอคดีของข้าพเจ้าให้ ทรงทราบแล้ว จงร้องเพลงถวายองค์พระผู้เป็นเจ้าจงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะพระองค์ ทรงช่วยชีวิตของผู้ขัดสนให้พ้นมือของผู้ทำความชั่วร้าย

บทอ่านที่ 2 รรม 5 : 12-15

เราได้เอ่ยถึงอำนาจของความชั่วที่ต่อสู้กับผู้ที่เป็นพยานถึงพระอาณาจักรของพระเจ้า ซึ่งเป็นอาณาจักรแห่งความยุติธรรม ความรัก สันติภาพ และความจริงบนแผ่นดิน นักบุญเปาโล ระบุว่าอย่างกว้างขวางเกี่ยวกับความชั่วและอำนาจคุกคามของมันในสังคม บาปของโลกเป็นความ เป็นจริงประการหนึ่ง มนุษย์ชาติทั้งหมดเกิดมาในสภาพของผู้มีบาป อันเป็นรากเหง้าของความ

ทุกขัณฑ์ในโลกนี้ แต่นักบุญเปาโลก็ยังได้พูดถึงความพ่ายแพ้ของความชั่วต่อการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูเจ้าที่นำผลบุญมาให้อีกด้วย เมื่อถูกคุกคาม โดยความชั่วและถูกวางล่อด้วยบาป เราคริสตชนวางใจในอำนาจการไถ่กู้ของพระเยซูคริสตเจ้า พระเจ้าของเรา

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโรม

พี่น้อง บาปเข้ามาในโลกเพราะมนุษย์คนเดียว และความตายเข้ามาเพราะบาปนั้นใจความตายก็แพร่กระจายไปถึงมนุษย์ทุกคนเพราะทุกคนทำบาปนั้น ก่อนที่จะมีธรรมบัญญัติบาปมีอยู่ในโลกแล้ว แต่เมื่อยังไม่มีธรรมบัญญัติก็ไม่นับว่าเป็นบาป ถึงกระนั้น ความตายก็มีอำนาจเหนือมนุษยชาติตั้งแต่อาดัมมาจนถึงโมเสส มีอำนาจเหนือแม้คนที่ไม่ได้ทำบาปเหมือนกับอาดัมที่ได้ล่วงละเมิด อาดัมเป็นรูปแบบล่วงหน้าของผู้ที่จะมาในภายหลัง แต่การล่วงละเมิดต่างกับของประทานให้เปล่าถ้ามวลมนุษย์ ต้องตายเพราะการล่วงละเมิดของมนุษย์คนเดียว พระพรทานของพระเจ้าและของประทานโดยทางพระพรทานจากมนุษย์คนเดียว คือพระเยซูคริสตเจ้า ก็ยังสมบูรณ์ขึ้นสำหรับมวลมนุษย์

พระวรสาร มธ 10 : 26-33

เมื่อพระเยซูเจ้าทรงส่งสานุศิษย์ของพระองค์ออกไปประกาศว่า อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ใกล้แล้ว จงรักษาคนเจ็บป่วยและขับไล่ปีศาจ พระองค์ทรงทราบว่าพวกเขาจะต้องพบกับการต่อต้าน ทรงให้กำลังใจพวกเขาว่า “อย่ากลัว...ทุกคนที่รับรู้เราต่อหน้ามนุษย์ เราก็จะรับรู้ผู้นั้นต่อหน้าพระบิดาเจ้าสวรรค์ของเรา” นี่คือนิรันดร์ของพระเจ้าสำหรับคริสตชนทุกคนเมื่อใครก็ตามที่มี โนธรรมบอกให้พวกเขาเป็นพยานถึงพระองค์

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับพวกศิษย์ว่า “อย่ากลัวมนุษย์เลย ไม่มีสิ่งใดที่ปิดบังไว้ จะไม่ถูกเปิดเผย ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้น จะไม่มีใครรู้ สิ่งที่เราบอกท่านในที่มืด ท่านจงกล่าวออกมาในที่สว่าง สิ่งที่ท่านได้ยินกระซิบที่หู จงประกาศบนศาลฟ้าหลังคาเรือน”

“อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่อาจฆ่าวิญญาณได้ จงกลัวผู้ที่ทำลายทั้งกายและวิญญาณให้พินาศไปในนรก นกกระจอกสองตัว เขาขายกันเพียงหนึ่งบาทมิใช่หรือ ถึงกระนั้น ก็ไม่มีนกสักตัวเดียวที่ตกลงพื้นดิน โดยที่พระบิดาของท่านไม่ทรงเห็นชอบ ผมทุกเส้นบนศีรษะของท่าน ถูกนับไว้หมดแล้ว เพราะฉะนั้น อย่ากลัวเลย ท่านมีค่ามากกว่านกกกระจอกจำนวนมาก”

“ทุกคนที่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราจะยอมรับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์และผู้ที่ไม่ยอมรับเราต่อหน้ามนุษย์ เราก็จะไม่รับผู้นั้นเฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์ด้วย”